

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰουνίου 1870, ἡμέρα Κυριακῇ, ὥρα 5η μ. μ. συνελθόντων ἐταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας εἰκοσιδύο ἐν τῷ πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ὁ πρόεδρος τῆς ἐταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς·

Ἐντιμοὶ κύριοι συνέταιροι.

Ἐν ὅλῳ ἔτος ζωῆς διήνυσε πάλιν ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρία, ἀφ' ἧς ἡμέρας διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου ἀνετέθη εἰς ἡμᾶς ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων αὐτῆς· συνεκλήθητε δὲ σήμερον συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ὀργανισμῷ αὐτῆς ὠρισμένα, ἵνα λάβητε παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου λόγον τῶν κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων, ἐκλέξητε δὲ τὴν ἐπιτροπείαν, ἣτις μέλλει νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐνιαυσίαν χρηματικὴν αὐτοῦ διαχείρισιν.

Πρὶν ἢ κατὰ τὸ ἐπικρατήσαν ἔθος ὁ μὲν γραμματεὺς τῆς ἐταιρίας ἐκθέσῃ εἰς ὑμᾶς μερικώτερον τὰς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πράξεις τοῦ συμβουλίου, ὁ δὲ ταμίας τὰ οἰκονομικά, ἀρμόδιον ἐνόμισα νὰ προτάξω ἀμφοτέρων τῶν ἐκθέσεων ὀλίγα τινὰ ἀναφερόμενα γενικῶς εἰς τὴν παρούσαν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας κατάστασιν.

Καθόλου θεωρούμενα τὰ τῆς ὑμετέρας ἐταιρίας δὲν εἶναι ἀτυχῇ· διότι οὔτε τὰ οἰκονομικά αὐτῆς εἶναι δυσάρεστα, οὔτε ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνέργεια αὐτῆς μένει ἀκαρπὸς καὶ ἀνωφελής. Ἐὰν λάβωμεν πρῶτον ὑπ' ὄψιν τὸ ἠθικὸν ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς συστάσεως καὶ τῆς ἔκτοτε διηνεκοῦς ἐνεργείας τῆς ἐταιρίας, εὐρίσκομεν, ὅτι αὕτη ἐκ πρώτης ἀρχῆς πολὺ συνετέλεσε καὶ διηνεκῶς συντελεῖ εἰς τὴν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ὁμογενῶν διέγερσιν σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὰ σωζόμενα μνημεῖα τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων· αὐτὰ πρῶτον τὰ μέλη τῆς ἐταιρίας αἰσθάνονται καθημέραν ἐν ἑαυτοῖς ζωηρότερα τὰ ῥηθέντα αἰσθήματα καὶ ἐπομένως ὀρμῶνται νὰ μεταδίδωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς συμπολίτας τῶν μετὰ σπουδῆς πλειοτέρων· ἡ δὲ σπουδὴ αὕτη δὲν ἀποβαίνει ματαία. Λυπηρὸν μὲν εἶναι, ὅτι πολλαχοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου διαμένει ἔτι ἀξιοκατάκριτός τις πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἀδιαφορία καὶ ψυχρότης ἢ καὶ ἀσέβεια, ἐξ ἧς προήλθεν ἡ φθορὰ πολλῶν λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος, διαφυγόντων μέχρις ἡμῶν τὴν λυμαντικὴν τοῦ μακροῦ χρόνου ἐπίδρασιν· ἀλλ' ἐξ ἑτέρου εἶναι ἱκανῶς παραμυθητικὴ ἡ παρατήρησις, ὅτι διὰ τῆς ἐπὶ τῶν πνευμάτων ἐπιρροῆς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ὁ πρὸς τὰ ἀρχαῖα λειψάνα σεβασμὸς ἐκτείνεται κατ' ὀλίγον ἐν Ἑλλάδι εἰς πλειοτέρους καὶ προσηκόντως αὐξάνει. Δὲν ἔχομεν ἄρα ἐντεῦθεν λόγον νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι θέλει ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, καθ' ὃν τὸ αἶσθημα τοῦ πρὸς τὰ προγονικά μνημεῖα σεβασμοῦ θέλει καταστῇ παρ' ἡμῖν φύλαξ αὐτῶν πολὺ βέβαιότερος παρὰ τοὺς τασσομένους νῦν πολλαχοῦ πρὸς φύλαξιν αὐτῶν ἀπομάχους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε οὐδαμῶς ἐξαρκοῦσι πρὸς τὸν σκοπὸν·

Δεύτερον δὲ, ἐὰν ἐξετάσωμεν τὰ ὑλικώτερα καὶ ὀφθαλμοφανέστερα ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας τῆς ὑμετέρας ἐταιρίας, εὐρίσκομεν ὁμοίως, ὅτι λείπονται μὲν ταῦτα ἔτι πολὺ τῶν ἡμετέρων εὐχῶν, ἀλλ' ὅμως εἶναι ἱκανὰ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς ἡμᾶς θάρρος περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ ἐγκαρτέρησιν εἰς τὸ ἔργον, ὅπερ ἡ ἐταιρία πρὸς ὠφέλειαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τιμὴν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους ἀνέλαβε. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ οἰκονομικά τῆς ὑμετέρας ἐταιρίας ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ 1858 ἔτος ἀναδιώσεως αὐτῆς καὶ νέας διοργανώσεως, παρατηροῦμεν παλὶρρόιαν τινα τῶν κατ' ἔτος προσόδων αὐτῆς, ὅτε μὲν αὐξανόμενων, ὅτε δὲ ἐλασσουμένων κατὰ τὰς περιστάσεις· ἀλλὰ καθόλου θεωρούμεναι εἶναι αὐταὶ πολὺ ἀνώτεροι τῶν προτέρων. Ἐὰν δὲ προσυπολογισθῇ καὶ ὁ

ἐτήσιος τόκος τοῦ ἐξ 150 χιλιάδων δραχμῶν κεφαλαίου, ὅπερ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος ἀρχαιολογικοῦ ἔτους ἡ ἐπιτροπεία τῶν φιλαρχαίων παρεχώρησεν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐταιρίαν, ἵνα αὐτὸ μὲν μεταβεβλημένον ἤδη εἰς ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου μένῃ ἀνέπαρον, ὃ δὲ τόκος δαπανᾶται εἰς ἀνασκαφὰς καὶ ἀγορὰς ἀρχαίων, εὐρίσκεται ἡ νῦν ἐτήσια πρόσοδος ὑπερπενταπλασία τῶν πρὸ τοῦ 1858 ἔτους εἰσερχομένων.

Αὕτη τῆς ἐτήσιας προσόδου ἡ αὐξήσις κατέστησεν ἔκτοτε δυνατὴν τὴν τε ἑκτασιν τῶν ἀνασκαφῶν, δι' ὧν πολλὰ καὶ ἀξιόλογα ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ τῆς ἀρχαίας τέχνης προϊόντα ἀνεκαλύφθησαν, καὶ τὴν ἀγορὰν πολλῶν ἄλλων, ἅτινα καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνεσκάφησαν. Ὅθεν ἡ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ, ἡ μέχρι τῆς περατώσεως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου προσκαίρως ἐν τῷ βαρβακείῳ ἀποτεθειμένη, ἠϋξήθη διὰ τῶν νέων ἀνασκαφῶν καὶ ἀγορῶν, ἐτι δὲ καὶ διὰ τινων δωρεῶν, καὶ ἐπλουτίσθη οὕτως, ὥστε κατέστη ἀξία τῆς ἐπισκέψεως καὶ προσοχῆς τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ τῆς μελέτης τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἀρχαιολόγων τῶν ἐρχομένων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου. Τὰ ρηθέντα ἔργα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, καίπερ μικρὰ ἔτι ὄντα διὰ τὴν μικρότητα τῶν χρηματικῶν αὐτῆς πόρων, παρέσχον ὅμως πολλάκις καὶ παρέχουσιν εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Ἑλλάδα ἀλλογενεῖς ἀφορμὴν ἐπαίνων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους· εὐλόγως δὲ καταλέγονται μετὰ τῶν πρώτων ἐθνικῶν ἔργων, ἅτινα καθιστῶσι τοὺς περὶ Ἑλλάδος λέγοντας ἢ γράφοντας ἐπιεικεστέρους τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων κριτὰς καὶ διορθοῦσιν ἱκανῶς τὴν περὶ τούτων ἡμαρτημένην γνώμην, τὴν ὅποιαν γεννῶσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἱ δριμύτιαι καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄδικοι κατακρίσεις, αἱ διασαλπίζόμεναι καθ' ἡμῶν δι' εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ὑπ' ἀργυρωνήτων ἢ μισελλήνων τινῶν δημοσιογράφων τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης.

Ἐνῶ διὰ τῶν ρηθέντων ἱκανῶς δηλοῦται, ὅτι τὰ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας δὲν εἶναι ἀτυχῆ, ἀλλὰ διὰ τῶν περιορισμένων αὐτῆς πόρων πολλὰ ἤδη κατωρθώθησαν πρὸς τὴν ὠφέλειαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τιμὴν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, δὲν λέγομεν ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις αὐτῆς· εἶναι ὅλως σύμφωνος πρὸς τὰς ἡμετέρας εὐχάς. Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ὁ σκοπὸς εἶναι τόσον μέγας, ὅσον μεγάλη εἶναι ἡ ἐλληνικὴ ἀρχαιότης, τῆς ὁποίας νέα μαρτύρια παρέχουσιν εἰς ἡμᾶς καθ' ἡμέραν τὰ ἐν τῇ ἐλληνικῇ γῇ ἀνακαλυπτόμενα ἀρχαῖα μνημεῖα. Ὅσον δὲ μέγας εἶναι ὁ σκοπὸς, τόσον μεγάλα ἀπαιτοῦνται ἀναγκαίως πρὸς ἐφίξιν αὐτοῦ μέσα χρηματικά, ἅτινα οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἐλπίζονται, εἰμὴ ἐκ τῆς θερμῆς φιλοπατρίας τῶν πανταχοῦ φιλοτίμων καὶ εὐπόρων ὁμογενῶν. Πρὸς τούτους λοιπὸν ἀπετάθημεν πολλάκις μετὰ θάρρους δι' ἐγκυκλίων καὶ πρὸς τούτους καὶ νῦν μετὰ θάρρους ἀπὸ τῆς ἐδρας ταύτης ἀποτεϊνόμεθα, προσκαλοῦντες αὐτοὺς ἐν ὀνόματι τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρὸς, τῆς φιλότατης Ἑλλάδος, νὰ δειχθῶσι προθυμότεροι εἰς συνδρομὴν τῆς ἡμετέρας κοινωφελούς ἐταιρίας. Θέλομεν ἄρα ἀποτύχει τῆς ἡμετέρας ἐλπίδος; Θέλει ἄρα εὖρει ἡ παρ' ἡμῶν πρόσκλησις κηροθύστους τὰς ἀκοάς των; Δὲν πιστεύομεν. Ἄν καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἤδη ἔτος ἐδόθη εἰς ἡμᾶς, ὡς μὴ ὤφειλε, παρὰ τινων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν ἀφορμὴ δισταγμοῦ, ἔχοντες ὅμως ὑπ' ὄψιν τὸσαῦτα παρ' αὐτῶν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ λαμπρὰ δείγματα φιλογενείας καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτιμίας, πειθόμεθα ὅτι ἡ παρὰ τινων ἐξ αὐτῶν δεικνυομένη νῦν πρὸς τὰς ἀρχαιολογικὰς χρεῖας τῆς πατρίδος των ἀδιαφορία προέρχεται ἐκ στιγμιαίας δυσαρρεσκείας πρὸς τὰς παρούσας ἐν Ἑλλάδι πολιτικὰς ἀνωμαλίας καὶ ἀταξίας, ἡ ἐξ ἡμαρτημένης ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τοῦ τε σκοποῦ καὶ τῶν ἔργων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας. Τῷ ὄντι ἐξ ἐπιστολῶν ἐπιτρόπων τινῶν τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μανθάνομεν, ὅτι τινες μὲν τῶν ἐκεῖ φίλων ὁμογενῶν, ἀγανακτοῦντες δικαίως διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐτι παρ' ἡμῖν πολιτικὴν ἀκοσμίαν, μάλιστα δὲ διὰ τὴν πλεονάσασαν ἐσχάτως ληστείαν, τὴν αἰσχύνουσαν τῆς καλῆς ἡμῶν πατρίδος τὸ πρόσωπον, οὐδεμίαν δεικνύουσι διάθεσιν πρὸς οὐδὲν τῶν ἐνεργουμένων ἐνταῦθα δημοσίων ἀγαθῶν νὰ συνδράμωσι πρὸ τῆς ἐξαλείψεως τῆς ληστείας. Ἄλλοι δ' αὐτῶν νομίζουσι τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τοῦ βίου τῶν ἀθανάτων ἡμῶν προγόνων μικροῦ λόγου ἄξια, ἐπομένως καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας, πρὸς ὃν προσκαλοῦνται νὰ συνεισφέρωσιν, ἀνάξιον τῆς αὐτῶν προσοχῆς. Ἐπεθύμουν δὲ μᾶλλον οἱ χρηστοὶ οὗτοι ὁμογενεῖς, νὰ ἀκούωσιν ἐν Ἑλλάδι συνισταμένας ἐταιρίας πρὸς ἀποξήρανσιν ἐλῶν, πρὸς κατασκευὴν ἀμαξιτῶν, ἢ σιδηρῶν δρόμων, πρὸς ἐξόρυξιν καὶ καμίνευσιν μετὰλλων, πρὸς ναυπήγησιν καὶ διατήρησιν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων καὶ καθόλου

πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας καὶ πολλαπλασίασιν τῶν μέσων τῆς ὑλικῆς εὐπορίας. Ἄς μοι συγχωρηθῇ ἐνταῦθα νὰ εἰπῶ, ὅτι καὶ τῶν πρώτων καὶ τῶν δευτέρων ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι μοι φαίνεται παράδοξος. Κατὰ μὲν τὴν γνώμην ἐκείνων, οὐδὲν ἀγαθὸν καὶ κοινωφελὲς καὶ τιμῆς πρόξενον εἰς τὸ ἔθνος πρέπει νὰ πραχθῇ ἐν Ἑλλάδι πρὶν καθαρισθῇ τὸ ἔδαφος αὐτῆς ἀπὸ τῆς ληστείας· ἀλλὰ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὑπάρχουσι λησταὶ εἰς τὰ ὄρη, ἃς ἐπικρατῇ καὶ εἰς τὰς πόλεις ἡ ἀκοσμία, ἃς ὀλιγωρῇται πᾶν καθίδρυμα συντελοῦν εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης, ἃς ληστεύονται καὶ ἃς καταστρέφονται τὰ περιλειπόμενα ἔτι ὀλίγα μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὀρεινὸν τῆς ἐλληνικῆς χώρας καὶ ἡ πολλὴ ἐρημία καθιστᾷ δυσχερεστάτην ἐν αὐτῇ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας, ἃς μένωσι διὰ παντὸς δεδεμέναι ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ χεῖρες ἐκείνων, ὅσοι ἄλλως πως ἢ διὰ τῆς καταδιώξεως τῶν ληστῶν δύνανται νὰ ὠφελήσωσι τὴν πατρίδα, ἐὰν ἔχωσι τὴν ἀπαιτουμένην παρὰ τῶν εὐπορούντων ὁμογενῶν συνδρομὴν. Πιστεύω, ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος φίλοι ὁμογενεῖς, ἐὰν παρῇσαν ἐνταῦθα, ἤθελον διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν λόγων μου βεβαιοῦντες, ὅτι τοιαύτην ἄτοπον γνώμην δὲν ἔχουσιν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τοιαύτη γνώμη δὲν ἐκφράζεται ῥητῶς ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ τοιαύτη εἶναι ἡ ἀναγκαῖα ἀκολουθία τοῦ λόγου, δι' ὃν ἀρνοῦνται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν συνδρομὴν των.

Κατὰ δὲ τὴν γνώμην τῶν δευτέρων, τῶν φιλόλων καὶ φιλοκτημόνων ἐκείνων, ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχει, εἰμὴ τὴν ὑλικὴν εὐπορίαν. Ὁ πλούτος καὶ ἡ εὐπάθεια εἶναι κατ' αὐτοὺς ὁ προορισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ ἄκρον ἀγαθόν, πρὸς ὃ πρέπει νὰ κατευθύνηται πᾶσα ἡμῶν ἡ σπουδή. Ἡ δὲ τοῦ πνεύματος ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἐπιστήμη οὐδεμίαν καθ' ἑαυτὴν ἔχει ἀξίαν, εἰμὴ μόνον καθόσον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέσον πρὸς τὴν ῥηθείσαν ὑλικὴν εὐπορίαν, ἥτοι καθόσον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ ἀναδέχεται τὸ ἔργον ταπεινῆς ὑπηρετίδος τοῦ πλούτου καὶ τῆς σωματικῆς εὐπαθείας. Φιλολογία ἄρα, Ποίησις, Ἱστορία, Ἀρχαιολογία, Φιλοσοφία, πᾶν ὅ,τι ὑποῖ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου ὑπεράνω τῶν ὑλικῶν συμφερόντων καὶ ὁδηγεῖ αὐτὴν εἰς τὴν αἰθέριον πηγὴν τῆς καθαρᾶς ἀληθείας, πᾶν ὅ,τι ἀγνίζει τὴν ἡμετέραν καρδίαν, ἐμπνέει εἰς αὐτὴν αἰσθήματα εὐγενέστερα καὶ ἀνθρωπίζει ὄντως τὸν ἄνθρωπον· εἶναι ἀνάξια προσοχῆς καὶ πάσης θυσίας χρηματικῆς. Ἀλλ' εἶναι ἄρα τοιαῦται αἱ ἀρχαί, ὑφ' ὧν ὁδηγοῦνται τὰ ἔθνη, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων οἱ ῥηθέντες φίλοι ὁμογενεῖς ζῶσιν ἔτη πολλὰ, καὶ τῶν ὁποίων τὸ παράδειγμα ἔχουσι πρὸ ὀφθαλμῶν καθ' ἡμέραν; Ὁχι! τὰ ῥηθέντα ἔθνη δὲν προσηλοῦσιν ἀποκλειστικῶς τὴν προσοχὴν των εἰς τὰ μέσα τῆς ὑλικῆς εὐπορίας, ἀλλὰ πολὺ κοπιᾶζουσι καὶ πολλὰ δαπανῶσιν εἰς ἴδρυσιν καὶ διατήρησιν σχολείων καὶ μουσείων πολυειδῶν, εἰς ἀρχαιολογικάς, φυσιογραφικάς καὶ ἄλλας ἐπιστημονικάς συλλογὰς, καὶ καθόλου εἰς πορισμὸν τῶν μέσων τῆς ἐπιστήμης. Ἐὰν οἱ ῥηθέντες φίλοι ὁμογενεῖς ἀγαπῶσιν ἀληθῶς, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, τὴν πατρίδα των καὶ τοῦ ἔθνους των τὴν τιμὴν, ἃς μὴ περιορίζονται μόνον εἰς κρίσεις καὶ κατακρίσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι πρᾶσσομένων καὶ συμβαινόντων, ἀλλ' ἃς ἐμψυχῶσι διὰ τῆς προθύμου ἐκτῶν συνδρομῆς τοὺς ἔχοντας ἐν αὐτῇ τὴν διαθέσιν νὰ ἐργάζωνται οὐχὶ πρὸς ἴδιον κέρδος, ἀλλὰ μὲ πραγματικὴν ἐκτῶν ζημίαν πρὸς δημόσιον ὄφελος.

Ταῦτα μετὰ λύπης ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ εἰπώμεν ἐνταῦθα, λαβόντες ἀφορμὴν ἐξ ὧν τινὲς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπιτρόπων τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας ἔγραψαν πρὸ μικροῦ πρὸς ἡμᾶς. Ὁφείλομεν ὁμῶς νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐνεκα λυπηρῶν συμβεβηκότων δειχθεῖσα ψυχρότης πρὸς συνδρομὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας περιορίζεται μόνον εἰς ὀλίγας τινὰς πόλεις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θέλει εἶσθαι προσωρινή. Ἐξ ἐναντίας οἱ ἀλλαχοῦ διαμένοντες φιλότιμοι ἡμῶν συνέταιροι, ἐν οἷς διακρίνονται πάντοτε διὰ τὴν τακτικότητά οἱ ἐν Καλκούτῃ τῶν Ἰνδιῶν, προεθυμῆθησαν καὶ ἐρέτος νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν ἐταιρίαν τὴν ἐτήσιαν των συνδρομὴν. Ἐν δὲ Περτρουπόλει ἱκανοὶ ἔγκριτοι ἄνδρες ἐνεγράφησαν νέα τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας μέλη ἐπιμελεία τοῦ ἐκεῖ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἡμῶν ἐπιτρόπου, τοῦ αὐτοκρατορικοῦ αὐλικοῦ συμβούλου κ. Γεωργίου Συμβουλίδου, τοῦ πάντοτε προθύμου πρὸς πᾶν ἀγαθὸν καὶ ἐθνωφελές. Καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι δὲ, καὶ μάλιστα τῶν ἐν Ἀθήναις αἱ συνδρομαὶ ὄχι μόνον δὲν ἡλαττώθησαν, ἀλλὰ καὶ ἠϋξήθησαν.

Ἐντιμὸι κύριοι συνέταιροι. Πᾶν ὅ,τι εἶναι ἐλληνικὸν ἔχει πρὸς τὸν Ἕλληνα φυσικῶς τῷ λόγῳ ἰδιαιτέραν ἀξίαν καὶ ἔλκει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἰσχυρότερον. Ἀλλὰ τί ἐλληνικώτερον παρὰ τὸ γνω-

στὸν ἔργον τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας; Τί ἑλληνικώτερον παρὰ τὸ ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς, τὸ συλλέγειν, τὸ διατηρεῖν, τὸ κατατάσσειν μεθοδικῶς, καὶ παρέχειν εἰς τὴν μελέτην τῶν φιλαρχαίων καὶ φιλιστόρων τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὰ καλὰ καὶ διδακτικὰ ἐκεῖνα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης προϊόντα, ἐν οἷς ἐμφαίνονται τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα, ὁ πολιτικός καὶ θρησκευτικός χαρακτήρ καὶ καθόλου ὁ βίος τῶν ἡμετέρων προγόνων; Ἵνα λάβῃ τις πείραν τῆς τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων δυνάμεως ἐπὶ τῆς ἡμετέρας καρδίας, ἀρκεῖ, νομίζω, νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς κατὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας ἐνεργουμένης ἀνασκαφάς. Τίς ἐκεῖ πορευόμενος δὲν αἰσθάνεται μυστηριώδη τινὰ ὁλκὴν πρὸς τὴν θεάν τῶν μαρμαρίνων ἐκείνων εἰκόνων, αἵτινες ὑπὲρ τοὺς εἰκασιν αἰῶνας μείνας τεθαμμέναι ὑπὸ χῶμα βαθύ, ἀναβλέπουσι πάλιν ἐφ' ἡμῶν τοῦ ἡλίου τὸ φῶς; Τίς δὲν διατίθεται γλυκυθύμως πρὸς τὰς παρισταμένας ἐκεῖ σκηνάς τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τελευτῆς, ὁποίας ἡ ἑλληνικὴ τέχνη ὑπὸ φαντασίας χαριέσσης ὀδηγουμένη καὶ θηρεύουσα καὶ ἐν τοῖς τοῦ θανάτου λυπηροῖς τὸ καλὸν, ἀποφεύγουσα δὲ τὸ φρικῶδες, ἐγίνωσκε νὰ παράγῃ, συγκιρνώσα μὲ τὴν βαθεῖαν τῆς λύπης βαφὴν τὸ χρῶμα τῆς χάριτος; Ἐν ᾧ αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαιότητες τσιαύτην ἐπὶ τῆς καρδίας ἡμῶν ἔχουσι δύναμιν, ἃς μὴ ἀμφιβάλλωμεν, ὅτι ἡ ἔθνωφελις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας πρόθεσις θέλει γίνεσθαι εἰς τοὺς φίλους ἡμῶν ὁμογενεῖς καθημέραν ἀσπαστοτέρα, προθυμοτέρα δὲ ἢ παρὰ τῶν εὐπόρων καὶ φιλοκάλων πρὸς αὐτὴν συνδρομή.

Μετὰ ταῦτα ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τάδε·

Κύριοι,

Τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐνικυσίων ἔργων τῆς ἐταιρίας προτάσσομεν τὰ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων καὶ τὰ κατὰ τὰς συνδρομὰς καὶ τὰς ἄλλας εἰσπράξεις, ἵνα γνωστῇ ἀπὸ ποίων χρηματικῶν ἀφορμῶν ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τὰ ὕστερον ἐκτεθησόμενα ἔργα.

Τῇ 8 Ἰουνίου παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἡ τελευταία λογοδοσία τοῦ συμβουλίου ἀνεγινώσκετο ἐνώπιόν σας, ἐταῖροι ἦσαν ἐν τῷ μητρώῳ τῆς ἐταιρίας ἐγγεγραμμένοι 903, εἰς τὸν ὅποιον ἀριθμὸν περιλαμβάνοντο καὶ ὀλίγοι τινὲς δῆμοι τοῦ βασιλείου καὶ ἱεραὶ μοναί. Ἐκτοτε ἐντὸς τοῦ ἐνικυσίου διαστήματος ἐνεγράφησαν ἄλλοι 27, καὶ οὕτω ὁ ἀριθμὸς ἀνέβη εἰς 930. Ἀλλ' ἀφαιρουμένων 10 ἐκ τούτων, 8 μὲν ὡς ἀποδιωσάντων, ἐφ' ὅσον δηλ. ἔφθασαν μέχρις ἡμῶν εἰδήσεις ἀποδιώσεων, 2 δὲ ὡς πραιτηθέντων, καθ' ἃ αὐτοὶ ἐξέφρασαν τοῦτο ἐπικνελημμένως πρὸς τὸν κλητῆρα τῆς ἐταιρίας, μένουσιν 920.

Ἐκ τούτων τῶν 920 συνδρομὴν κατέβησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους μόνοι 172, καὶ δὴ 103 ἐκ τῶν 190 τῶν κατοικούντων ἐν Ἀθήναις, 15 δὲ ἐκ τῶν πολλῶν, τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 54 δὲ ἐκ τῶν πολὺ πλειόνων, τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, δηλ. τὸ 1/5 περίπου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐπλήρυσαν συνδρομὴν, καὶ κατὰ τοῦτο βαίνομεν ὀλίγον τι κάλλιον παρὰ πέρυσιν, ὅτε τὸ 1/7 περίπου εἶχεν πληρώσει. Ἀλλὰ τοῦτο τὸ κάλλιον δὲν εἶναι τὸ καλὸν ὅπερ ἐπιθυμοῦμεν.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους, ἂν καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐταίρων ἐξ ἀδιαφορίας ἐπιμέμπτου ἔμειναν ὅλως ἀσυντελεῖς, συνεπροσώθησαν ὅμως εἰς δρ. 25,130,80, διότι ἤλθον καὶ ἐφέτος ὡς καὶ ἄλλα ἔτη ἐκ τῆς ἐλευθεριότητος τινῶν μείζονες τινες συνδρομαὶ ἢ ἑκταχοὶ προσφοραῖ, καὶ τὸ σημαντικώτερον, εἰσέβρευσαν ἀφθονώτεροι οἱ τόκοι καὶ τὰ μερίσματα ἄλλων τε κεφαλαίων καὶ οὐχ ἥμισυ τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν φιλαρχαίων παραχωρηθέντων τῇ ἐταιρίᾳ, ὧν τὸ ἱστορικὸν γινώσκειτε ἐκ τῆς περυσινῆς ἡμῶν ἐντύπου λογοδοσίας.

Πάντων τούτων τῶν ἐσόδων τὰς λεπτομερεῖς θέλει σῆς ἐκθέσει ὁ ταμίας μετ' ὀλίγον. Καὶ ὁ μὲν κατάλογος πάντων τῶν πληρωσάντων συνδρομὴν ἐν τῷ ἔτει, ὁ προσσητημένος εἰς τὴν ἐκθεσιν παύτην, δεικνύει ποῖοι τῶν ἐταίρων ἔδωκαν ποσὰ μεῖζονα τοῦ κατὰ τὸν ὀργανισμόν ἐλαχίστου.

Τώρα δὲ ἐδῶ ἐξαίρομεν μόνον τὰ ὀνόματα τῶν πρὸς τὴν ἐταιρίαν ἐλευθεριωτέρων, τῶν ὄντων ἀπὸ 100 δρ. καὶ ἀνωτέρω.

Ἰω. Π. Λαδόπουλος ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις προσήνεγκεν 1000 δρ. ὀρίσας τοῦ τόκου των νὰ γίνῃται χρῆσις. Ἰω. Κοντογιαννάκης ἐν Πετρούπολει 1150 δρ. συνδρομὴν δύο ἐτῶν. Πέτρος Ῥώμας ἐν Βιέννῃ δρ. 202, 60. Γ. Συμβουλίδης ἐν Πετρούπολει προσήνεγκε πρὸς τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ τριακονταδράχμω συνδρομῇ καὶ 2 μετοχὰς τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων. Μ'χ. Σπάρταλης ἐν Λονδίῳ δρ. 200. Ἐκ τῶν ἐν Καλκούττα ὁμογενῶν οἱ ἐξῆς Ἀμοιρος Π. Ζ., Ἀργέντης Λ. Α., Βαλέττας Ν. Ί., Βλαστός Θ. Α., Βούρος Α. Ζ., Δεσύλλας Ί., Καρυδιάς Α. Ζ., Κουβέλας Δ., Πετροκόκκινος Στ. Ε., Ῥάλλης Α. Θ. ἔδωκαν ἀνὰ δρ. 116,30 ἕκαστος, συνδρομὴν δύο ἐτῶν. Αὐγουστῆς Κ. Ἀγέλαστος ἐν Λονδίῳ δρ. 114. Κύριλλος πατριάρχης Ἱεροσολύμων δρ. 100. Ἰάκωβος Ῥάλλης ἐν Μεδιολάνῳ δρ. 100. Εἶναι δὲ καὶ δύο κοινὰ ἤτοι σωματεῖα κατατακτέα ἐν τοῖς ἐλευθερίοις· τὸ ἡμέτερον ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον διὰ 1000 δρ. καὶ ὁ δῆμος Ἑρμουπολιτῶν διὰ δρ. 400.

Ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐταιρίας οἱ ἐν τῷ ἔτει τούτῳ ἐνεργήσαντες προθύμως καὶ διὰ τοῦτο ἄξιοι τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης εἶναι· ὁ ἐν Καλκούττα τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Ἰωαννίδης καὶ ὁ ἐν Πετρούπολει ἱατρός Γεώργ. Συμβουλίδης. Ἐπὶ δὲ ὁ ἐν Πειραιεὶ Λουκάς Ῥάλλης, μέλος τοῦ συμβουλίου ἐπίτιμον, ἐξηκολούθησεν, ὡς πρὶν, ἐνεργῶν ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐταιρίας.

Ἔργα ἀρχαιολογικά, εἰς ἃ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν εἰσπραχθέντων ἔδαπανήθη, εἶναι τὰ ἐξῆς.

Α'. Ἀνασκαφαί. Ἐγένοντο τρεῖς ἀνασκαφαί· δύο μικραὶ καὶ ὀλιγοχρόνιοι, καὶ μία ὀπωσοῦν μείζων καὶ ἐτι διαρκούσα.

Ἡ προτέρα τῶν μικρῶν ἀνασκαφῶν ἐγένετο ἐνταῦθα ἐν τῷ Δ'. τμήματι τῆς πόλεως πρὸς τὴν δυτικομεσημβρινῇ γωνίᾳ τῆς Ἀττάλου στοᾶς, ἥτοι ἐν τῷ ἐρειπίῳ τῆς λεγομένης Πυργιωτίσσης· ἦτο δὲ κυρίως ἐξακολουθήσις τῆς ἀπὸ πέρυσιν διακοπείσης ἀνακαθάρσεως καὶ εὐθετήσεως τῶν ἤδη πρότερον κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνασκαφέντων τόπων. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ συμβούλιον δὲν ἐξέτελεσε πᾶν ὅ,τι ἐσκόπει, τὸ μὲν ἕνεκα προσωρινῆς ἐνδείας χρημάτων ἐν τῷ ταμείῳ, ἐπελθούσης περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου, τὸ δὲ καὶ ἕνεκα ἄλλου ἐμποδίου. Τὸ ἐμπόδιον ὅμως τοῦτο ἦτο, καθὼς λέγει ἡ παροιμία, διὰ καλὸν ταύτην τὴν φορὰν. Ἐμποδίσθησαν οἱ ἐργάται νὰ κινῶνται ἐλευθέρως εἰς τὸν στενόχωρον ἐκεῖνον τόπον, καὶ διεκόπη τὸ ἔργον, ἵνα παρασχεθῇ ἡ δέουσα εὐκολία εἰς τὴν τέλος πάντων ὀριστικὴν ἀντιγραφὴν καὶ ἀπεικόνισιν τῶν γνωστῶν ἐκείνων δύο ἐνεπιγράφων τῆς Πυργιωτίσσης πλακῶν, ἣν ἐξεπόνθησεν ὁ συνάδελφος ἡμῶν Π. Εὐστρατιάδης καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαιολόγων διὰ τοῦ τελευταίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος τεύχους. Ὅμως δὲ, πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν σκαφῶν καὶ εὐθετήσεων, ἐν διαστήματι ἐπτὰ περίπου ἑβδομάδων ἐγένετο ἱκανὴ ἐκεῖ ἐργασία· ἐφάνη γραμμὴ τις τοίχου πωρίνων λίθων πρὸς τῷ ὅλως γυμνωθέντι νοτίῳ προσώπῳ τοῦ μαρμαρίνου τετραγώνου κρηπιδώματος, περίβολόν τινα ἴσως τεκμηριούσα αὐτῆς τῆς στοᾶς ἢ ἄλλου παλαιοῦ κτιρίου, ἐξήχθησαν ὅχι ὀλίγαι ἐπιγραφαὶ ἐκ τοῦ γόμου τοῦ κρηπιδώματος, περιεφράχθη ὁ τόπος κάλλιον, γενομένης πρὸς τοῦτο χρήσεως τῶν μεγάλων ἀχρήστων λίθων τοῦ ἐρειπίου, διευθετήθησαν καταλλήλως ἐν τῷ δυτικῶς τῆς στοᾶς δι' ἀνασκαφῆς κερδηθέντι δαπέδῳ βάθρα καὶ ἄλλα ὀγκώδη μάρμαρα ἐνεπίγραφα, ὥστε νὰ εἶναι προσιτὰ τοῖς ἀρχαιολογοῦσι, ἀνιδρύθη ἐπὶ τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς στοᾶς ὀρθὸν τὸ αὐτόθι πρὸ ἐτῶν εὐρεθὲν μέγα χορηγικὸν μνημεῖον τοῦ Φλάμματος, ὑπεστηρίχθη τέλος μεταλλίνοις ῥάβδοις ἢ ἄνω φλιά τῆς θύρας τοῦ νοτιωτάτου δωματίου τῆς στοᾶς, χροῖζουσα τοιαύτης ἐπιμελείας, ὡς καὶ ἡ ἐτέρα τῶν παραστάδων τοῦ πλαγιοῦθεν μεγάλου θυρώματος. Μένουσι δ' ἐτι ἐκεῖ ἔργα νὰ γίνωσιν, ἃ ἡ ὀλοτελής διάλυσις τοῦ μαρμαρίνου ὀγκώδους κρηπιδώματος, ἵνα ἐξαχθῶσι καὶ γνωσθῶσι πάντες οἱ ἐν αὐτῷ ἐνεπίγραφοι λίθοι, (οἵτινες ἐν μέρει εἶναι συμπληρωτικοὶ ἄλλων τοιούτων πρότερον αὐτόθεν ἐξαχθέντων,) καὶ γίνῃ οὕτω δυνατὴ τέλος πάντων ἡ ἄρτιος ἔκδοσις μιᾶς σημαντικῆς εἰς πολλὰ τεμάχια τεθραυσμένης στήλης ἐφηδικῆς, ἐν ᾗ μνημονεύονται Σύλλεια, ἄγων εἰς τιμὴν τοῦ

πορθητοῦ τῶν Ἀθηνῶν Σύλλα τοῦ Ῥωμαίου, (*) β'. νὰ κατασκευασθῇ κλίμαξ ἀπὸ τοῦ θυρίου τοῦ αὐλογύρου κατάγουσα εὐχερῶς τοὺς περιέργους εἰς τὴν ἐσκαμμένην καὶ διηυθετημένην περιοχὴν τῆς στοᾶς. Οὕτω θὰ γίνῃ ὁ τόπος οὗτος καλὸν ὁρμητήριον, ἀφ' ὅπου νὰ χωρήσῃ περαιτέρω πρὸς βορρᾶν ἡ ἀνασκαφὴ καὶ ἀνακάθαρσις τῶν μεσαίων τῆς στοᾶς μερῶν, ὅταν ταῦτα, ὡς ἐλπίζεται, προσεχῶς μεταβῶσιν ὑπὸ τῆς κυριότητος ιδιωτῶν εἰς τὴν τοῦ δημοσίου. Ταῦτα τὰ ἔργα συνιστῶμεν εἰς τὸ μέλλον συμβούλιον. Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην καὶ διευθετήσιν δρ. 1464.

Ἡ δευτέρα τῶν μικρῶν ἀνασκαφῶν ἐγένετο ἐν τῷ τόπῳ, τῷ μεταξὺ τοῦ ᾠδείου Ἡρώδου καὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Διονυσιακοῦ, πρὸς τῇ μεσημβρινῇ προσόψει τοῦ τείχους τοῦ καλουμένου κοινῶς Σερπεντιζέ, ἔνθα ἐκεῖναι αἱ μεγάλαι ἀψίδες αἱ γεμισμέναι φαίνονται, καὶ ἀρχαιολόγοι τινὲς τὴν ποτὲ στοᾶν τοῦ βασιλέως Εὐμένους τοποθετοῦσιν. Ἐγένετο δὲ κατ' ἀξίωσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. Τὸ ὑπουργεῖον δηλ. εἶχεν ἤδη πρότερον ἐπιχειρήσει δημοσίᾳ δαπάνῃ σκαφὴν τινα πρὸς τῇ δυτικῇ γωνίᾳ τοῦ ᾠδείου, τὸ μὲν ἵνα ἀναδείξῃ κάλλιον τὴν γωνίαν ταύτην, τὸ δὲ καὶ ἵνα μεταχειρισθῇ τὰ ἐκ τοῦ ἔργου χώματα πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς ἀπέναντι δενδροφύτου πλατείας, καὶ ἀφοῦ ἐχώρησεν ἐπὶ ποσὸν καὶ ἀνέδειξεν ἀντηρίδας τινὰς καλῶς σωζομένας ἐκεῖ, ἔγραψε πρὸς τὴν ἐταιρίαν, ἀντιθέμενον αὐτῇ ιδίως τὴν σκαφὴν τοῦ τόπου τοῦ πέραν τῆς ἀνατολικῆς γωνίας τοῦ ᾠδείου, ἔνθα πρὸ ἐξ ἐτῶν ἀνασκαφὴ τις ὑπὸ τῆς ἐταιρίας γενομένη πρὸς τῇ βάσει τοῦ Σερπεντιζέ δὲν εἶχε προχωρήσει πολὺ καὶ διεκόπη. Ὅθεν ἐπανελήφθη νῦν τὸ ἔργον ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ἀπριλίου, καὶ γενομένης ἐργασίας μέχρι τῆς 20 Μαΐου, ἀπεκομίσθησαν μέτρα κυβικά χώματος τοῦ πρὸς τῷ τείχει 15'27. Δὲν ἔδειξε δὲ ἐπὶ μῆκος μέτρων ἑννέα ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς γυμνωθὲν τὸ πρόσωπον τοῦ τείχους οὐδὲν περιέργον, εἰμὴ ὅτι ἐκλείπει ἡ καλὴ ἐκείνη αὐτοῦ ἐξ ἐπιμελῶς ἐργασμένων ὑμηττειῶν λίθων κάτω κρητὶς καὶ προβαίνει εἰς μέσον ἄλλη χυδαιότερα οἰκοδομία ἐκ λίθων πωρίνων μετὰ ἀμμοκονίας καὶ που καὶ ἐντεθειμένων πλίνθων ὀπτῶν. Ἐκλείπουν δὲ παρεμπρὸς πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὀγκώδη τετράγωνα κτίσματα, τὰ δέκην ἀντηρίδων προεξέχοντα, περὶ ὧν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ ἔτους 1865 ἐκάμαμεν λόγον, ὅτε εἶχον φανῇ δύο τοιαῦτα· τῶρα δὲ ἐν μόνον ἔτι ὅμοιον ἐγυμνώθη ὁλόκληρον, ἀφοῦ εἶχε φανῇ ἤδη πρότερον, καὶ πλέον οὐ ἐφ' ἱκανὰ πρὸς ἀνατολὰς μέτρα, δηλ. μέχρι περίπου τῆς 11 γεμισμένης ἀψίδος. Ἀλλως δὲ ἐν τοῖς χώμασι φύρδην μίγδην εὐρέθησάν τινα ἐργασμένων μαρμάρων θραύσματα ὅχι λόγου ἄξια, καὶ 2—3 κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι, ἄλλοθεν βεβαίως μετακομισθέντες ποτὲ αὐτόσε, ἀξιοτέρα δὲ λόγου μία, ἄνωθεν πιθανῶς ἐκ τῆς ἀκροπόλεως καταρρίφθεισα πρόπαλαι, ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή Βαχχίου τινός, ἀναθέντος τι τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ὀργάνῃ. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο δραχμαὶ 839,85.

Ἡ δὲ τρίτη ἀνασκαφὴ ἡ μεῖζων, ἡ καὶ διαρκοῦσα εἰσέτι, ἤρξατο τῇ 25 Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐν τῷ ἔξῳ Κεραμειῳ, ἡ, ἐπειδὴ τινες δὲν νομίζουν ἀσφαλὲς τὸ ὄνομα τοῦτο διὰ τὸν τόπον ὃν νοοῦμεν, ἃς εἴπωμεν, πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως παρὰ τὸ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Τριάδος, ἔνθα πρὸ ἐτῶν ὀκτὼ ἰδιωταὶ τινες καὶ ἡ κυβέρνησις ἀνασκάψαντες μέρος τοῦ γνωστοῦ τοῖς πᾶσι γηλόφου ἀνέδειξαν πολλὰ μνήματα ἄξια λόγου κατὰ χώραν ἰδρυμένα καὶ ἐν γραμμῇ ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, οὐ παραλλαττούση πολὺ τῆς εὐθείας. Ἐφέτος δὲ πρώτην φοράν ἐπελήφθη καὶ ἡ ἐταιρία τοῦ ἐκεῖ ἔργου. Ἀφοῦ δηλαδὴ τὸ συμβούλιον ἐπληροφορήθη, ὅτι οὐ μικρὸν μέρος τοῦ γηλόφου, τοῦ ὑποτιθεμένου εὐλόγως ὅτι καλύπτει ὅμοια ἄλλα μνήματα, περιῆλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐπεχείρησε τὴν ἀνασκαφὴν, ἐλπίζον, ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι ιδιωτικοὶ αὐτόθι τόποι ὁμοίως ἀγοραζόμενοι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως θὰ παρῇχον εἰς τὴν ἐταιρίαν τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ φέρῃ τῷ χρόνῳ εἰς τέλος τὴν ὅλην ἀνασκαφὴν. Τὸ πρᾶγμα ἤξιζε τὸν κόπον καὶ τὴν δαπάνην. Νεκρόπολις, ὅσα οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος εἶναι γνωστὴ ὑπάρχουσα, εἶχεν ἐκεῖ ἐν μέρει ἤδη πρότερον ἀναφανῇ, καὶ ἐλπίδες ἦσαν μεγάλαι, ὅτι ἠδύνατο ν' ἀνευρεθῇ ὁδὸς τις ἐκεῖ που

(*) Περὶ ταύτης τῆς στήλης ἐδόθη πρὸ ἐτῶν ἡ πρώτη εἰδήσις ἐν τῷ Φιλίστορι τόμῳ Α', σελ. 49. Ἔως τῶρα συνήχθησαν περὶ τὰ 300 αὐτῆς κομμάτια καὶ ἀντεγράφησαν καὶ ἐμελετήθησαν, ἐξ ὧν τὰ 50 περίπου εἶναι κέρδος τῆς τελευταίας ἀνασκαφῆς, ἐκ τῆς προσεχούσης δὲ περιμένονται καὶ ἄλλα ἔτι ὑπολείπονται πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ὅλου.

ἀρχαία, ἢ ἡεῖς Ἑλευσίνα, ἢ ἡεῖς Ἀκαδημίαν ἄγουσα, ἐπομένως καὶ μνήματα δημοσία ἰδρυμένα ὑπὸ τῶν πάλαι Ἀθηναίων, ὅσα ὁ Παυσανίας καὶ ἄλλοι ἀρχαῖοι ἀναφέρουσιν, οὕτω δὲ καὶ τὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς τοπογραφίας γενικώτερον νὰ διηρωτισθῶσι. Καὶ λοιπὸν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ ἀνατολικωτάτου ἐμφανοῦς ἄκρου τοῦ ἐκεῖ ὑδραγωγείου ἀρχῆς γενομένης, ἀνοίχθῃ εὐρεῖα τάφος πρὸς νότον, παραμείδουσα τὴν δυτικὴν στοᾶν τοῦ ἐκκλησιδίου καὶ φθάνουσα ἕως ἀντικρὺ περίπου τοῦ γνωστοῦ μνήματος τοῦ ἱππέως Δεξίλεω, εἶτα δὲ ἄλλης ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ δυτικωτάτου ἄκρου τοῦ γηλόφου εὐρύνθη ἐπὶ πλέον ἢ πρῶτην ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀνοιχθεῖσα τάφος, καὶ ἐχώρησε νῦν ἡ σκαφή πρὸς ἀνατολὰς καὶ πολὺ ἐπέκεινα τοῦ μνήματος τοῦ Δεξίλεω. Μετὰ ταῦτα ἀπεκομίσθη καὶ ὅλον τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς τάφρου ἀπομένον τριγωνικὸν μέρος τοῦ γηλόφου, τὰς τελευταίας δὲ ταύτας ἡμέρας εὐρύνεται ἐπὶ πλέον ἢ μνησθεῖσα μεγάλη τάφος, ἀποκομιζομένων χωμάτων ἐκ τοῦ ὄχθου αὐτῆς τοῦ ἀριστεροῦ τοῖς πρὸς ἀνατολὰς χωροῦσι, καθὼς πρότερον εὐρύνθη κατὰ τὸν δεξιόν της ὄχθον, ὅτε, ὡς εἵπομεν, ἐχώρησεν ἡ σκαφή καὶ ἐπέκεινα τοῦ μνήματος τοῦ Δεξίλεω. Τούτων δὲ οὕτω γενομένων, μέρος σημαντικὸν τοῦ ὅλου λόφου ἐξέλιπε, τὰ μνήματα τὰ ὀρθὰ ἔγιναν κατὰ τὸ πλεῖστον περίφαντα καὶ ἡ φυσιογνωμία τῶν τόπων ἱκανῶς ἥλλαξεν. Ἀπεκομίσθησαν δὲ μέχρι τοῦδε χώματος κυβικά μέτρα 6855.

Ὅχι δὲ ἄνευ λόγου οὕτω εἰς τὴν σκαφὴν ἐχώρησε τὸ συμβούλιον. Ἦτο δηλαδὴ περίεργον πρῶτον νὰ μάθῃ, ἂν γραμμὴ τις μνημάτων ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ Δεξίλεω μνήματος πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δὲν ἔταμε τὴν εὐθυτάτην ὁδόν, διότι ἐμποδῶν ἦτο τὸ ἐκκλησιδίον· ἡ καθαίρεσις τοῦ ὁποίου δὲν ἐκρίθη ἔγκαιρος ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔργου, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει, τῆς ἀνάγκης κελεύουσης. Εἶτα ἀφοῦ ἐν τῇ ἀνοιχθείσῃ ὥδε τάφρῳ, σποράδην μόνον καὶ ὅχι ἐν γραμμῇ εὗρέ τινας τάφους καὶ κιονίσκους καὶ ἀνάγλυφα ἐκτετοπισμένα, οὐδὲν δὲ σχεδὸν κατὰ χώραν ἰδρυμένον μνημα, ἔκαμε τὴν ῥηθεῖσαν ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς εὐρυνσιν, ἵνα ἴδῃ, ἂν σώζεται γραμμὴ μνημάτων ἀντικρύζουσα πρὸς τὰ τοῦ Δεξίλεω καὶ λοιπὰ μέχρι τοῦ Χαρωνείου, τὰ ὁποῖα πάντα πρὸ ἐτῶν ἀνακαλυφθέντα ἔβλεπαν πρὸς βορρᾶν. Ἐνταῦθα ἐπετύχουμεν ἱκανῶς τοῦ ζητουμένου, διότι εὐρέθησαν τῷ ὄντι κατὰ χώραν καὶ ὅπως οὖν ἐν γραμμῇ, ἀντικρύζοντα τοῖς προειρημένοις μνήματα ἐπτά, ἐξ ὧν τὰ πέντε καὶ ἀναγλύφοις κεκοσμημένα, ἔτι δὲ καὶ δύο τριῶν βάσεις μόνον, καὶ οὕτω ἐγνώσθη, ὅτι εἶναι ἐδῶ ὁδός, ὅχι μὲν ἰσοπλατῆς πανταχοῦ καὶ κανονικῇ, ἀλλ' ὅμως ὁδός. Ἄν δὲ εἶναι αὕτη ἡ ἐπ' Ἑλευσίνα ποιεῖ ἄγουσα ἢ ἄλλη τις μερικὴ ἐντὸς τῆς νεκροπόλεως, βραχεῖαν ὅπως οὖν ἔχουσα τὴν διεύθυνσιν, τοῦτο εἰσέτι ἄδηλον· διότι καὶ μὲν εὐρέθη τις κατὰ τὰς πρώτας ἐβδομάδας τῆς ἀνασκαφῆς ἐπιγραφὴ λέγουσα «ὁρος τῆς ὁδοῦ τῆς Ἑλευσινάδε», ἀλλὰ οὐδὲν αὕτη ὀρίζει ἀκριβῶς, διότι εὐρέθη ἐκτετοπισμένη καὶ δὴ ἐν τῷ ὑδραγωγείῳ, καὶ δὲν ὠφελεῖ πολὺ τὸ ὅτι ὑποτίθεται ὡς ὅχι πολὺ μακρὰν τῆς ἀρχικῆς θέσεως της εὐρεθείσα. Ἀπὸ δὲ τοῦ Δεξίλεω μνήματος πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν πόλιν εὐρέθησαν ὀγκώδη τινὰ χρηπιδώματα μνημάτων κατεστραμμένων, βλεπόντων ποτὲ πρὸς βορρᾶν, ἀλλ' ἀντικρὺ τούτων, ἔνθα τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, ὡς εἶπα, σκάπτομεν, οὐδὲν εἰσέτι εὐρέθη μνημα, οὐτ' ἐν γραμμῇ οὔτε ἄλλως. Ὑπὸ δὲ τὸ τριγωνικὸν πρόσβορρον μέρος τοῦ γηλόφου ἀποκομισθέντων τῶν χωμάτων εὐρέθησαν, ἐκτὸς δύο κακῶς ἐκτισμένων καὶ ἄνευ θεμελίων οἰκοδομημάτων ἀγνώστου ἡμῖν χρήσεως, τὰ ὁποῖα διελύσαμεν καὶ ἐξηφανίσσαμεν, κρατήσαντες μόνον σημείωσιν τοῦ σχήματος καὶ τῆς θέσεως των διὰ τὸ μέλλον ἐν καιρῷ εὐθέτω νὰ ἐκδοθῇ σχεδιογράφημα τῆς ὅλης ἀνασκαφῆς, εὐρέθησαν, λέγω, ὅχι ὀλίγοι τάφοι καὶ κιονίσκοι καὶ μνημνάτινα μετ' ἀναγλύφων ἐν μέρει εἰς τὴν θέσιν των, κατὰ διαφόρους δὲ διευθύνσεις, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς βορρᾶν βλέποντα. Τοσαῦτα γενικῶς περὶ τῶν φανερωθεισῶν γραμμῶν μνημάτων ἢ τῆς αὐτῶν ἐλλείψεως.

Νῦν δὲ συλλήβδην λέγομεν περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ ποιῶν πάντων τῶν ἀνεσκαμμένων μνημάτων καὶ τῆς αὐτῶν ὀριζοντείου θέσεως, πρῶτον δὲ περὶ ταύτης. Τὰ πλεῖστα τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς μεγάλης τάφρου κατὰ χώραν ἰδρυμένων ἔτι καὶ νῦν εἶναι περίπου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑδραγωγείου, ἀλλ' ὅχι πάντα, διότι εἶναι τινὰ καὶ χαμηλότερα, καὶ ἀγνοοῦμεν εἰσέτι πόσον βαθύτερον θὰ εὐρεθῇ τὸ φυσικὸν ἔδαφος. Πάντα δὲ τὰ μνήματα φαίνονται ἐπὶ συμπεφορημένων χωμάτων ἰδρυμένα καὶ πολλοὶ τάφοι ἀσημότεροι ἢ κεράμινοι ἢ λιθόκτιστοι εὐρέθησαν ἐνιαχοῦ ἀλλεπάλληλοι κατὰ διάφορα στρώματα γῆς (*). Τοῦτο δὲ λέγοντες ψάυομεν μόνον ἀναγκαίως, ἀλλὰ δὲν λύομεν

(*) Διὰ ἐπιφανῶς τοῦτο παρητήρηθη ἐπὶ τῶν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ τοῦ Δεξίλεω μνήματος ὀγκωδῶν κατεστραμμένων μνημάτων.

τὸ ἀπὸ ὀκταετίας ἄλυτον ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων ζήτημα τοῦ πῶς, πότε καὶ διὰ τί ἐσωρεύθησαν τὰ χῶματα ταῦτα τὰ κατὰ μέγα μέρος ἀμώδη, καὶ παντοίοις θραύσμασιν κεράμου καὶ ἄλλης ὕλης συμπεφυρμένα, καὶ ἐκάλυψαν μὲν τὰ βυθύτερον κείμενα καὶ μείζονα τῶν μνημάτων, ἐκρησάμευσαν δὲ καὶ εἰς τόσας μετὰ ταῦτα ἐνταφιάσεις. Τὸ πιθανώτερον φαίνεται, ὅτι ἡ ἐνταῦθα συμφορήσις τῶν χωμάτων καὶ ὁ τοῦ ὄλου ἐκτεταμένος γηλόφου σχηματισμός ἐγένετο κατὰ μικρὸν, ὅχι διὰ μιᾶς, συνετελέσθη δὲ ἤδη ἐν παλαιοῖς χρόνοις, τοῖς τοῦ β'. περίπου ἢ τὸ πολὺ τοῦ γ'. μετὰ Χρ. αἰῶνος· διότι χριστιανικὸν βεβαίως τάφον ἢ ἐπιγραφὴν δὲν εὑρομεν οὐδαμῶς. Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἐκ τῶν τῆς προτέρας ἀνασκαφῆς παλαιοτάτου τῶν μνημάτων, τοῦ τοῦ Δεξιλέω, ὅπερ ἀνέρχεται εἰς τὸ 394 πρὸ Χρ. ἔτος, πλησιάζουσι βεβαίως 2—3 τῶν νῦν ἀνακαλυφθέντων, τὰ δὲ πλείονα τῶν λοιπῶν εἶναι τῶν Μακεδονικῶν χρόνων καὶ ὀλίγα τινὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν. Τὸ ὅλον δὲ ἐν τῇ νῦν ἀνασκαφῇ εὐρέθησαν, μνήματα μετ' ἀναγλύφων κατὰ χώραν ἰδρυμένα 5, ἄλλα ἀνάγλυφα ἐκτετοπισμένα πολὺ ἢ ὀλίγον 5, στήλαι πλακίωται ἀπλούστεραι καὶ τεχνικώτεραι μείζονες καὶ ἐλάσσονες, κατὰ χώραν τε καὶ ἐκτετοπισμένα 28, βύθρα ἐνεπίγραφα 2, κιονίσκοι κατὰ χώραν τε καὶ ἐκτετοπισμένοι 29, ἐν δὲ μνῆμα ἄξιον λόγου ἔχει σχῆμα εὐμήκους ῥαβδωτοῦ κίονος τῆς δωρίας τάξεως μετ' κιονόκρανον ἄνω καὶ ἐπ' αὐτοῦ κολοβὴν ὑδρίαν, ἰδρυμένον δὲ κατὰ χώραν ἐπὶ στρογγύλης κομφῆς βάσεως. Κεφάλαιον αὐτῶν 70.

Πάντα δὲ ταῦτα τὰ μνήματα εἶναι, ἐκτὸς δύο μόνων, ἐνεπίγραφα. Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν παρουσιάζουσιν ἱκανὰ τὰ περίεργα, ὥς θέλει δειχθῆ ὅταν ποτὲ ἐκδοθῶσιν. (*)

Ἐκ τῶν ἀναγλύφων ἐν μέγα, ἀνεπίγραφον, ἔχον τρεῖς μορᾶς, δύο γυναικῶν καὶ ἑνὸς πρεσβύτου, ἐφάνη εἰς τοὺς πλείστους τῶν φοιτῶντων εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ὥς τὸ κάλλιστον κατὰ τέχνην, ἐν δευτέρᾳ τάξει ἐτέθη τὸ τῆς Ἡγησοῦς ἀνάγλυφον, ἢ τὸ τῆς Μίκας καὶ τοῦ Δίωνος, διότι ἐδιχάσθησαν αἱ γυνῶμαι τῶν κριτῶν, ἐν τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τὸ τοῦ Λεσβίου Ὀνησίμου καὶ τὰ λοιπὰ, μετὰ τῶν ὁποίων ὁμοῦς ἐν εὐμέγεθες, τῶν Ῥωμαϊκῶν βεβαίως χρόνων τῶν μ. Χρ. τὸ τῆς Ἀλεξάνδρας, πιθανῶς ἱερείας τῆς Ἰσιδος, εἴλκυσε πολλῶν τὴν προσοχὴν καὶ ἤρесе καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα, διὰ τὸν ἐπιδεικτικὸν αὐτοῦ ἱματισμὸν καὶ τὴν σοβαρὰν στάσιν. Εὐρέθη δὲ τοῦτο ἀρκετὰ ὑψηλὰ ἐν τῷ γηλόφῳ, ἐν μόλις μέτρον κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας δυτικομεσημβρινῶς τοῦ ἐκκλησιδίου, ἀντικρὺ τῶν Ἀγαθωνεῖων μνημάτων, ἐν τοῖς χώμασι τεθαμμένον καὶ ἄνευ τῆς βάσεώς του, κολοβὸν δὲ καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους του, ἐνθα πιθανώτατα ἦτο ἀναγεγλυμμένη ποτὲ καὶ μορφὴ ἀνδρός, ἢ τοῦ συμβίου τῆς ἱερείας, ὥς τοῦτο εἰκάζομεν ἐκ τῶν ὁμοίων ἐν τῇ Ἀδριανοῦ στοᾷ καὶ ἀλλαχοῦ διατηρουμένων ἀναγλύφων.

Σημειώσεως δὲ ἄξιον κρίνομεν, ὅτι τὰ τε εὐτελεῆ καὶ τὰ πολυτελεῆ μνήματα εἶναι ἀναμῖξ ἰδρυμένα, καὶ ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν δηλοῦσι καὶ Ἀττικοὺς δημότας καὶ ἰσοτελεῖς μετοίκους καὶ ξένους καὶ ἀπάτριδας κατὰ τὸ φαινόμενον, ὥστε ἐντελὴς ἰσοτιμία ἐβασίλευεν ἐν τῇ νεκροπόλει ταύτῃ.

Οὐδενὸς δὲ ἐκ τῆς ἱστορίας γνωστοῦ ἀνθρώπου μνῆμα εὐρέθη. Ἐνὸς κωμωδιῶν ποιητοῦ, Εὐθύου ὀνομαζομένου, ἀνεύρομεν τὸ ἐγκωμιαστικὸν ἐπίγραμμα, ὃν τῶν Μακεδονικῶν χρόνων, ἄλλα μόνον ἐξ αὐτοῦ γνωστὸς ἡμῖν ὁ ἀνὴρ ἐγένετο καὶ οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν.

Ἄλλ' ἐνὼ ταῦτα οὕτως ἐνταῦθα ἔχουσιν, ἐν ἄλλῃ θέσει, ἀπεχούση τῆς ἀγ. Τριάδος ὡς 300 βήματα πρὸς βορρᾶν, ἐν ἰδιωτικῷ κτήματι εὐρέθη μνῆμα ἐν δημοσίᾳ ἰδρυμένον ποτὲ, τὸ ἐπὶ τῶν ἐν Κορίνθῳ πεσόντων ἱππέων ἐν ἔτει 394 πρὸ Χρ. ὅπερ εἶδεν ὁ Παυσανίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Ἀκαδημίαν καὶ ἀναφέρει. Ἀνεσώθη δὲ τοῦτο ὑπὸ τῆς ἐταιρίας εὐθὺς κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῶν ἀνασκαφῶν, καὶ τὸ ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ὅχι μόνον διότι τὸ ἀνέσωσεν ἡ ἐταιρία, ἀποζημιώσασα τὸν κατέχοντα αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἀνακάλυψις του ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην. Ἄν αὕτη δὲν ἐγίνετο, δὲν θὰ ἐγίνετο καὶ συνομιλία τῶν γειτόνων τῆς ἀγ. Τριάδος μετὰ τοῦ ἀπομάχου φύλακος τῆς ἀνασκαφῆς περὶ τοιοῦτων πρᾶγματι, ὥς ἐγένετο ὄντως, καὶ οὕτω εἰς τούτων λαβὼν ἀφορμὴν, ὁ κεραμεὺς ὁ ἀνασκάψας αὐτὸ πρὸ 9 ἐτῶν ἐν τῷ κτήματί του, τὸ ἐδήλωσεν εἰς μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς ἐταιρίας, οὗτοι δὲ τὸ ἀνεγνώρισαν πρῶτοι. (**)

(*) Αἱ πλείους αὐτῶν ἤδη ἐξεδόθησαν ἐν τῇ Ἐφημερ. Φιλομαθῶν καὶ ἐν τῷ Bulletin de l'école française d'Athènes, ἀλλ' ὅχι ἄνευ τινῶν σφαλμάτων. Συμπεριλήφθησαν δὲ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς περιοδικοῖς καὶ τινες ἐπιγραφαὶ ὅχι ἐν ταύτῃ τῇ θέσει εὐρεθείσαι, διότι ἔτυχον νὰ κηνηθῶν πρὸς τῷ ἐκεί φυλακίῳ τοῦ ἀπομάχου, μετακομισθεῖσαι ἄλλοθεν ποθὲν.

(**) Ἰδὲ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἐκδεδομένην μικροῖς γράμμασιν ἐν Παλιγγεσεῖας φύλλῳ τῆς 7 Μαρτίου 1870.

Πρὸς τούτοις λέγομεν, ὅτι εἰς ὅλον τὸ ἀνασκαφὲν ἐμβαδὸν εὐρέθησαν καὶ τάφοι πολλοὶ ἄνευ τι-
νος ἐπιτυμβίου λίθου, ὡσαύτως καὶ τινες πολυκόμητοι λάρνακες τῶν κοινοτάτων καὶ ἀκοσμητῶν,
ἐτι δὲ καὶ ἀγγεῖα πήλινα περιέχοντα ὅσα κεκαυμένα. Τινες τῶν ἀπλῶν τάφων ἤνοιξε τὸ συμβούλιον
καὶ εἶδεν, ὅτι οἱ νεκροὶ κεῖνται βλέποντες πρὸς πάντα ἀδιαφόρως τοῦ ὀρίζοντος τὰ σημεῖα, εὐρὲ δὲ
ἐντάφια κτερίσματα ὅχι πολὺ σημαντικὰ πράγματα, χρυσὰ τινὰ κοσμήματα καὶ Χαρωνεῖους ὀβολοὺς
ἓνα χρυσοῦν καὶ δύο ἀργυροῦς, καὶ ἀγγεῖα μικρὰ κοινὰ πήλινα ἃ σωλῆνας ὀνομάζουσιν οἱ σκαφεῖς, καὶ
ὕαλινα μικρὰ βαλαντισειδῆ καὶ τάσια χαλκᾶ, καί τινὰ σκεῖη ἐφθαρμένα, οὐδὲν δὲ σχεδὸν ἐζωγραφη-
μένον ἀγγεῖον, ἂν καὶ θραύσματα τοιούτων πολλὰ καὶ καλὰ ἐν τοῖς χώμασιν ἐσκορπισμένα εὐρέθη-
σαν. Καὶ ἐν γένει δὲ τὰ οὕτω σποράδην ἐν τοῖς χώμασιν εὐρεθέντα πράγματα ὑπερτεροῦσι πολὺ κατὰ
τὴν σπουδαιότητα τὰ ἐντὸς τῶν ἀλυμάντων τάφων. Μετὰ τῆς δυνατῆς δὲ ἐπιμελείας περισυνάγει
ταῦτα τὸ συμβούλιον ὡς λείψανα τοῦ παλαιοῦ βίου λίαν διδακτικά. Ἐκ τούτων τὰ περιεργότερα
εἶναι γύψιναι μῆτραι λύχνων καὶ ἀγγείων καὶ εἰδωλίων, ὅποῃ ἴσως νῦν πρῶτον παρουσιάζονται,
γύψιναι μέρη ἀγαλμάτων φυσικοῦ μεγέθους, οἷον βραχίονες, ἔχοντες ἐντὸς κατὰ μήκος ὁσὰ πρὸς
συγκράτησιν τῆς γύψου, πήλιναι μῆτραι εἰδωλίων καὶ μορφῶν, τμήμα ὁστέινου πινακιδίου με ἀνά-
γλυτον παράστασιν, δοχεῖον μικρὸν πήλινον ἱατρικοῦ διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς με ἔντυπον ἐπιγραφὴν
Μ ο σ χ ῖ ω ν ο ς λ ὕ κ ι ο ν, ὅποια δοχεῖα ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἄλλοτε εὐρέθησαν, χρίσματα
τοιγῶν ποικιλόχρωμα, ὧν τινὰ καὶ μ' ἐγκεχαραγμένους ἀνθεμίων γραμμὰς (graffiti), μία «ψῆφος
δημοσία» χαλκῆ, καὶ εἰτι ἄλλο διαφεύγει ἡμῶν τῶρα τὴν προσοχὴν τὸ δὲ πολὺ πλεῖον τῶν πη-
λίνων λύχνων, τῶν ἐνεπιγράφων λαβῶν ἀμφορέων, καὶ τῶν κωνικῶν ἐκείνων καὶ πυραμι-
δοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν ἢ φακοειδῶν σωματίων ἐπιτήδες ἀποσιωπῶμεν, καὶ περ συνάγοντες καὶ
ταῦτα ἐπιμελῶς, μάλιστα τὰ τελευταῖα, διὰ τὰς ἐπιγραφὰς αὐτῶν καὶ τὰ ἔντυπα σύμβολα, τὰ
δυνάμενά ποτε νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ὀριστικὴν τῶν ἐρμηνείαν τὴν ἐτι ζητούμενην. Πάντα δὲ
ταῦτα τὰ ἀντικείμενα, ἀδιακρίτως καὶ ἐπὶ τῶν κατωτάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων στιβάδων τοῦ
χώματος εὐρισκόμενα, εἶναι βεβαίως τῶν χρόνων τῆς πολυθείας καὶ οὐδὲ ἐν ἴσως τῶν χριστιανι-
κῶν. Οὕτω καὶ τέσσαρα τμήματα ἀλλοίων οὐχὶ νεκρικῶν ἐπιγραφῶν ἐν τοῖς χώμασιν εὐρεθέντα,
οὐδὲ αὐτὰ χριστιανικοὺς μαρτυροῦσι χρόνους, ἀλλὰ πολὺ παλαιότερους.

Ἐν τῇ συντόμῳ ταύτῃ ἐκθέσει βεβαίως τινὰ τῶν ῥητέων παρελείφθησαν, οἷον τὰ περὶ τάφων τινῶν
κτιστῶν ἰδιοσχήμεων, καὶ τὰ περὶ βόθρων τινῶν μεγάλων καὶ φρεάτων ἢ ἀναπνευστηρίων ὑπονόμου
τινὸς ἃ ἀνεφάνησαν κατὰ διάφορα μέρη τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου· ἄλλα δὲ πάλιν ἴσως ὅχι τόσον
ἀναγκαῖα ἐβρέθησαν. Ἀλλὰ αἰτοῦμεν διὰ ταῦτα συγγνώμην, ὡς καὶ διὰ τὸ τυχὸν σκοτεινὸν τῆς
ἀφηγήσεως ἐν τισιν. Ὁ ἐπιμεμετρημένος ἡμῖν χρόνος, συμπίπτων με αὐτὴν τῶν ἔργων τὴν ἀκμὴν,
δὲν ἐπέτρεπε πλείονα διασκευὴν τῆς ὕλης, αἱ δὲ πολλαὶ μερικότητες εἰς ἃς προσείχομεν ἀναγκαίως,
μὴ τις ἡμᾶς διαφύγη, ἐμπόδιζαν τὴν καθολικωτέραν ἐποψίν. Λέγοντες δὲ τέλος τὴν γενομένην
δαπάνην τοῦ ἔργου, ὅτι εἶναι ἕως σήμερον χιλ. 5324,10, καὶ ἐκφράζοντες τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, ὅτι
καὶ ἄλλα ἄξια λόγου πράγματα θ' ἀνακαλυφθῶσιν αὐτόθι, καὶ ἐτι πλεον ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀκαδη-
μίαν γραμμῇ, ἂν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀγορασθῶσιν οἱ τόποι καὶ παραχωρηθῶσι τῇ ἐταιρίᾳ εἰς
ἀνασκαφὴν, μεταβαίνομεν ἐπὶ τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ ἔτους τούτου.

Πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς ἐταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, τοῦ ἐθνι-
κοῦ τῆς Ἑλλάδος Μουσείου, τοῦ ὁποῦ, κατὰ τὸν διέποντα ἡμῶς ὀργανισμόν, εἶναι κτῆμα πάντα
τὰ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ὅπως δῆποτε ἀποκτώμενα ἀρχαῖα, ἐγένοντο ἀ γ ο ρ α ῖ ἐν τῷ ἔτει τούτῳ ὑπὲρ
τὰς πάντων τῶν προηγουμένων ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐταιρίας ἐτῶν πλείοτεραι καὶ ποικιλώτε-
ραι. Ἀπεκτήθησαν ἀντὶ δραχμῶν 12065 πολλὰ καὶ παντοίας ὕλης καὶ τέχνης ἀρχαῖα. Περὶ τῆς
εἰδικῆς αὐτῶν ποιότητος δύσκολον μᾶς εἶναι νὰ λαλήσωμεν ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ. Τὸ καλλίτερον
εἶναι ἀντὶ ν' ἀκούωσιν οἱ ἐταῖροι ἐνταῦθα ἅπαξ τοῦ ἔτους ἔπεα πτερόεντα περὶ τῶν ἀρχαίων τῆς
ἐταιρίας καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς, νὰ φοιτῶσι συχνὰ εἰς τὸ ἐν
τῷ Βαρβακείῳ Μουσείον πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ νὰ τέρπωννται καὶ διδάσκωνται ἰδίαις
αἰσθήσεσι καὶ ἀσφαλέστερον. Εἶναι δὲ τὸ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν
τῆς πρωτευούσης ἀνοικτὸν δις τῆς ἐβδομάδος, δευτέραν καὶ τετάρτην (*), παρεχομένων καὶ πασῶν
τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἐν αὐτῷ, συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὁρ-

(*) Τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ τὰς 2—4 ὥρ. μετὰ μεσημβρ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ 3—5.

γανισμῷ τῆς ἐταιρίας. Ἐπλουτίσθη δὲ τὸ Μουσεῖον τοῦτο καὶ διὰ δωρεῶν τινῶν, ἃς ἔκαμαν εἰς αὐτὸ διάφοροι ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλοι κατοικοῦντες ὁμογενεῖς καὶ ἀλλογενεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῇ, ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς μηνιαίαις δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς ἐταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτεύουσας.

Εἰς Μοῦσειακὰ ἔργα, ἥτοι συγκόλλησιν καὶ ἰδρυσιν καὶ ἄλλας ἐπιμελείας τῶν ἀρχαίων τῆς ἐταιρίας, τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς πόλεως, ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 395,45.

Εἰς ἐπισκευὰς δὲ ἐν τῇ Ἀττάλου στοᾷ καὶ ἐν τῇ παρὰ τὴν ἀγ. Τριάδα νεκροπόλει δρ. 247,40.

Ἡ σύνταξις τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν τῆς ἐταιρίας ἀρχαίων, ὅχι μόνον τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλαχοῦ τῆς πόλεως ἐν διαφόροις περιοχαῖς κειμένων ἐξ ἀνάγκης πολλῆς, ἐπροχώρησεν ἐν τῷ ἔτει τούτῳ μέχρι τοῦ γενικοῦ ἀρ. 5140. (*) Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἦτο 4700.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς ἐταιρίας ηὔξησε κατὰ 21 βιβλία, ὧν 20 μὲν ἐδωρήθησαν παρὰ διαφόρων ὁμογενῶν καὶ ἀλλογενῶν, ἐν δὲ ἡγοράσθη. Πίναξ αὐτῶν θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην.

Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, τῆς ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἐκδιδομένης δαπάνη τῆς κυβερνήσεως, ἐξεδόθησαν ἐν τῷ ἔτει τούτῳ δύο τεύχη, θέλουσι δὲ ἀκολουθεῖ ἐκδιδόμενα καὶ ἄλλα τάχιον ἢ βράδιον, ὡς ἐκάστοτε οἱ ὀλιγοστοὶ συντάκται τῶν ἐν αὐτῇ ἄρθρων εὐκολύνονται. Ἵνα δὲ γίνῃ ποικιλωτέρα καὶ χαριστετέρα ἡ δημοσιευομένη ἀρχαιολογικὴ ὕλη, χρεῖα εἶναι συμπτάξεως πλειόνων, ὅπερ εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἐλπίζεται, αἴφνης δὲ διὰ μαγικῆς ράβδου τῆς ἐταιρίας δὲν κατορθοῦται, καὶ πρέπει νὰ μάθωμεν νὰ μὴ ζητῶμεν τὰ ἀδύνατα.

Ταῦτα εἶναι τὰ ἐνιαύσια ἔργα τοῦ συμβουλίου ὑμῶν.

(*) Μέχρι τῆς σήμερον, 27 Ἰουλίου 1870, ὅτε ἐκτυπῶνται τὸ παρὸν φύλλον ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν καταλεγμένων ἀρχαίων ἀνέβη εἰς 5230, καὶ σύγκειται ἐκ τῶν ἑξῆς ἐιδικῶν ἀριθμῶν. Λιθίνων 1664, χαλκῶν 544, μολυβδίνων 460, σιδηρῶν 30, ἀργυρῶν 20, χρυσῶν 40, ὀστρίνων 26, θαλίνων 79, διαφόρων ἀναμίκτων ὕλων 61, πηλίνων ἀγγείων 1230, πηλ. σκευῶν 138, πηλ. τύπων ἥτοι μητρῶν 35, πηλ. μορφῶν 467, πηλ. λύχνων 268, πηλ. θραυσμάτων 106, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 45, πηλ. φακοειδῶν καὶ ἀρτοποιῶν 13, λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπιγράφοι συμποσοῦνται νῦν, ἀφοῦ τόσαι πολλαὶ συνεκομίσθησαν καὶ ἐκ τῆς τελευταίας ἀνεσκαφῆς τῆς παρὰ τὴν ἀγ. Τριάδα, παρὶ τὰς 7 χιλιάδας. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν, ἃ καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα, χρυσᾷ μὲν 11, (τὰ πλείστα Βυζαντινὰ) ἀργυρᾷ δὲ μετὰ καὶ τῶν ἐκ τοῦ κράματος rotin ἢ billon περὶ τὰ 500, χαλκᾷ δὲ περὶ τὰς 9 χιλιάδας.

Υ. Γ. Τὸ ὀπίσω ἐν σελ. 9 μνημονευόμενον σχεδιογράφημα ταχύτερον ἢ ὅσον ἠλπίζαμεν κατασκευασθῆν ὑπὸ τοῦ συναδέλφου ἡμῶν Ἰω. Παπαδόκη ὑπεβλήθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Συμβούλιον. Ὅθεν δημοσιεύεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος φυλλαδίου, ἵνα οἱ φιλόρραχοι βοηθεῖα αὐτοῦ ἐναργέστερον ἀντιληφθῶσι τῶν κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐν αὐτῷ περιελήφθησαν καὶ τὰ μετὰ τὴν 14 Ἰουνίου ἕως σήμερον ἀναφανέντα μνήματα, ὧν φυσικῶς οὐδεμία ἡδύνατο νὰ γίνῃ μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει ἡμῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ ταμίας ἐξέθηκε τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου τῆς ἐταιρίας
Α Π Ο Λ Ο
Τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ

ΕΣΟΔΑ		Δραχ.	Λ.
Ἀπὸ περισσεύμα	ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντ. ἀρχαιολογικοῦ ἔτους	3971	42
» μερίσματα	τῆς Α'. ἑξαμηνίας τοῦ 1869 ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθν. Τρά- πεζαν 8 καὶ 10 μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ τοῦ Ἰω. Ῥώμα πρὸς δρ. 80 : 60/0 τοῖς 0/0 τὴν μετοχὴν Δρ. 1450,80		
» »	τῆς Β'. ἑξαμηνίας τοῦ 1869 ἐπὶ τῶν 8 καὶ 10 ὡσαύτως μετοχῶν τῆς Ἐταιρίας καὶ τοῦ Ἰω. Ῥώμα πρὸς δρ. 82 : 50/0 τὴν μετοχὴν. . » 1485,	2935	80
» τόκους	δραχ. 145,600 κεφάλαιον τῶν 650 ὁμολογιῶν τοῦ Ἐθνι- κοῦ δανείου τῶν 28,000,000 πρὸς δρ. 224 ἐκάστη δι- ήμερ. 110 ἥτοι ἀπὸ Ἰουνίου 25—15 8δρίου πρὸς δρ. 11 : 25/0 0/0 5,005		
» »	ἑξαμηνιαίας δραχ. 179,480 ὀνομαστικὴ ἀξία 641 ὁμο- λογιῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω πρὸς 9 0/0 8,076	134	89
» »	ἐτησίαις δραχ. 1800 ἀξία τῶν 18 ὁμολογιῶν τοῦ Ἐθνι- κοῦ δανείου τῶν 6,000,000 πρὸς 6 0/0. 108		
» προσφορὰς	τοῦ Ἰωάννου Λαδοπούλου	1000	
» πωλήσεις	ἀρχαιολογικῶν ἐφημερίδων	166	
» συνδρομὰς	τῶν κατὰ τὸ ἀρχαιολογικὸν τοῦτο ἔτος συνδραμόντων ἐταίρων, ὧν τινων ὁ ἀριθμὸς τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ παρ' ἐκά- στου τούτων καταβληθὲν δημοσιευθήσονται ἐν τῇ ἐκθέσει.	7840	
Τὸ ὅλον Δραχ.		29102	22
Ἐσοδα ἐν γένει ὡς ἀνωτέρω		Δρ. 29,102,22	
Ἐξοδα ἐν γένει ὡς ἀνωτέρω		» 23,346,38	
Περὶσσευμα προσθετόν εἰς τὴν περιουσίαν τῆς ἐταιρίας		» 5,755,84	

Περιουσία τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς

Οἰκία ἐν Κηφισίᾳ, δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Ἰωνίδου διὰ τοῦ ἀπὸ Ἰανουαρίου 1849 συμβολαιο-
Οἰκία ἢ ἐρείπιον ἐν Ἀθήναις, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας χάριν ἀνασκαφῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 27
8 Ὀκτώ μετοχὰς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τρά-
4 Μία χρεωστικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1869 ὑπ' ἀριθ. 749 ἐκ προσφορὰς
20 Εἴκοσι ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6,000,000, ἐξ ὧν ἡ 1 ἐδωρήθη εἰς τὴν Ἐταιρίαν
Κουμανουδεῖου κληροδοτήματος, αἱ δὲ 2 ἐδωρήθησαν τῇ Ἐταιρίᾳ τὸν παρελθόντα Φεβρουά-
635 Ἐξακόσαιοι τριάκοντα πέντε ὁμολογίαι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 28,000,000 ἐκ τῶν μετὰ
ὕπολειφθεῖσαι ὡς κεφάλαιον, ἀξία ὀνομαστικὴ ἀνὰ δραχμὰς 280 ἐκάστη
1 Μία χρεωστικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 18 8δρίου 1869 ὑπ' ἀριθ. 933, διὰ τῆς ὁποίας συ-
κεφάλαιον ἄστικτον καὶ ἀνέπαφον ἐκ δραχ. 150,461 ποσὸν
1 Μία χρεωστικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 18 8δρίου 1869 ὑπ' ἀριθ. 932, διὰ τῆς ὁποίας
γυρωθειῶν 9 ὁμολογιῶν ἐκ τῶν 650, ἀξία ὀνομαστικὴ ἀνὰ δραχμὰς 280 ἐκάστη
1 Μία χρεωστικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1870 ὑπ' ἀριθ. 1237, διὰ τῆς δ-
πριλίου 1870 ἐξαργυρωθειῶν 6 ὁμολογιῶν ἐκ τῶν 641, ἀξία ὀνομαστικὴ ἀνὰ δραχμὰς 280
Περὶσσευμα ἐκ τοῦ παρόντος ἀπολογισμοῦ, ὡς ἀνωτέρω, εἰς μετρητὰ ἐν τῷ ταμείῳ εὐρίσχομενα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ.
Ταμίας τῆς ἐν Ἀθήναις

ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

ΓΙΣΜΟΣ

λῆγον ἀρχαιολογικὸν ἔτος ἀπὸ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1869 ἕως τὸν Ἰούνιον 1870.

ΕΞΟΔΑ		Δραχ.	Λ.
Εἰς ἀνασκαφὰς	ἐν τῷ ἔξω Κεραμεικῷ ἐν ἀγίᾳ Τριάδι καὶ Πυργιωτίσσει.	6757, 51	
»	ἐν τῇ Εὐμενείῳ Στοᾷ	839,85	7596 90
» ἀγορὰς ἀρχαίων		12065	—
» προμήθειαν	διαφόρων πραγμάτων	1000	
» δαπανήματα	διάφορα	969	13
» τυπωτικὰ καὶ δετικά.		175	75
» δαπανήματα	γραφείου.	231	—
» »	μουσείου.	340	60
» μισθοδοσίας	ὑπαλλήλων τῆς Ἑταιρίας.	968	—
Ὅσα πρὸς ἐξίσωσιν λογιζόμενα ὡς περίσσευμα εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ ἐπὶόντος ἀρχαιολογικοῦ ἔτους.		5755	84
Τὸ ὅλον . . . Δρ		29102	22

Ἑταιρίας κτηματικὴ καὶ χρηματικὴ.

γραφικοῦ ἐγγράφου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κοκκίδου καὶ ἐκτιμηθεῖσα διὰ Δρ.	4,000
76ρίου 1851 ἐγγράφου τοῦ εἰρημένου συμβολαιογράφου »	11,000
πέξαν ἀνὰ δρ. 2100 ἐκάστη »	16,800
τοῦ Ἰωάννου Λαδοπούλου εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν »	1,000
ὑπὸ τοῦ ἐν Φ.λιππουπόλει Τζάτζη, αἱ 17 ἡγοράσθησαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας διὰ τοῦ	
ριον ὑπὸ τοῦ ἐν Πετρούπολει Γ. Συμβουλίδου, ὀνομαστικὴ ἀξία ἀνὰ δρ.100 ἐκάστη »	2,000
τάς δύο κληρώσεις τῆς 15 86ρίου 1869, καὶ 15 Ἀπριλίου 1870 ἀπὸ τὰς 650	
. »	177,800
νωλοκληρώθη τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Φιλαρχαίων δωρηθὲν τῇ Ἑταιρίᾳ ὡς	
. »	4,861
ἐκεφαλαιοποιήθησαν τὰ ποσὰ τῶν κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 15 86ρίου 1869 ἑξαρ.	
. »	2,520
ποίας ἐκεφαλαιοποιήθησαν ὡσαύτως τὰ ποσὰ τῶν κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 15 Ἀ-	
ἐκάστη »	1,680
. »	5,755,84
Τὸ ὅλον . . Δρ.	227,416,84

14 Ἰουνίου 1870.

ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ.

Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Π Ε Ι Ρ Α Ι Ω Σ

